

שלומי שבן והפסנתר

ההתפתחות

אלי מלאך - מנהל בית ספר למוסיקה בשוהם בראיון אישי עם שלומי שבן

הסכים להצטלם, הבנאדם פשוט אגדה, לצערי לא זכיתי עדיין לנגן איתו מספיק אך בסוף יום הצילומים חגגנו לו יום הולדת.

שלומי שבן ניכר כדמות משעשעת ומבדרת ביותר, אפשר לראות את כישורי המשחק שלו בין היתר בתוכנית רד בנד בה שיחק את דמותו כמו שאר האורחים והקצין את אופיו כתל אביבי טיפוס, אתה יודע, יש משפט מצחיק מפיו של "רד אורבך"-הדמות הראשית בסדרה - שכאשר אתה מספר לו כי נפרדת מחברתך ואתה במצב מעורער ומדוכא, הוא עונה לך בהומור: "על מה העצב? הנה האלבום הבא שלך מגיע", אני הייתי מהמר כי השירים של שלומי שבן באים לאו דווקא ממקום מלנכולי, תקן אותי אם אני טועה בבקשה, טעית וצדקת בנשימה אחת, הרבה משיריי באו ממלנכוליה, אפילו השיר "אריק" שהוא שיר הומוריסטי לא הגיע ממקומות של שמחה אלא באמת ממקום של כאב פנימי וגעגוע רחוק. עם זאת אני לא בנאדם מלנכולי ביום יום, על זאת תמיד יעידו סובבי.

"כולם אומרים" ששוביניזם מגיע מחוסר בטחון, מה דעתך?

אני מבין שאתה שואל אותי מאחר וטענו בעבר שחלק מהשירים שלי הם שוביניסטים, מי שלקח את זה למקום של הומור זו זכות, כנ"ל לגבי מי שפחות הבין את כוונתי, כל מי שמכיר אותי יודע כמה אני אוהב, מכבד ומעריך נשים, וכן לשאלתך אני חושב שכל אפליה מגיעה מחוסר בטחון או מחוסר הבנה, מה שבטוח שיש חוסר כלשהו.

בוא נדבר קצת על קרן אן, אחת הזמרות המצליחות בעולם שלא אחת יוצא לך לשתף איתה פעולה.

ונישא לפני שנה לשחקנית יובל שרף.
מהו האלבום שהכי מייצג את שלומי שבן היום בראייה של קצת יותר מעשור לאחור?

אני חושב שדווקא "מגדל הפזמון", מאחר והוא אלבום של גרסאות כיסוי, אילו לא שירים מקוריים אך הם משקפים את ההופעה שלי כיום בצורה הכי טובה, אך אם מסתכלים באמת על הכתיבה האישית אין ספק ששני האלבומים הראשונים, אבל בוא נשאל את אותה שאלה כשיהיו לי עשרה אלבומים.

שלומי שבן - מיינסטרים או שוליים?

לשמחתי אני חושב שאני נהנה היום משני העולמות, ותודה לאל אני מגיע לקהלים רחבים יותר אך עם זאת אני אומר הרבה תודה שאני לא מתעסק במסחריות ועושה את מה שאני הכי טוב בו.

קונצרטים גדולים עם תזמורות או מופע אינטימי וסוליד?

מוכרחים לגנון, אחרי שהופעתי הרבה פעמים עם הפילהרמונית או לחילופין עם מוסיקאים בשיתופי פעולה, נוצר מצב בו אתה מתגעגע לאינטימיות של להופיע לבד עם הפסנתר, וכשאני מופיע הרבה עם הפסנתר לבד אני מתגעגע בחזרה לשיתופי פעולה מעניינים עם עוד מוסיקאים.

בקליפ "מוכן לאהבה" מצולם יצחק קלפטר האגדי לכל אורכו, מה גרם לשיתופי הפעולה הפחות מוסיקלי דווקא?

השיר הוא מאד אישי, והרעיון של הבמאי לקחת דווקא מישהו אחר, מישהו מבוגר יותר, בקליפ באמצע הקיץ החם ולהושיב אותו בטיילת עם תלבושת חורפית, איכשהו זה נוצרה הסיטואציה שפגשנו את יצחק קלפטר והצענו לא את התפקיד הנכסף, לשמחתי הוא

"ככה סתם" התיישבנו עם שלומי שבן "בלי הפסנתר הפעם" לראיון ספונטני לקראת המופע במשכן לאמנויות הבמה בשוהם שיערך ב- 2/10/12 (חוה"מ סוכות). שלומי שבן (36) החל את דרכו המוסיקלית עם הפסנתר במגמה הקלאסית של תיכון תלמה ילין, בהמשך הוא גם סיים בהצטיינות את לימודיו ברויאל קולג' -לונדון. בשנת 2000 התפרסם עם השירים: "אריק", "כולם אומרים" ו"מחר בעזרת השם". כבר באותן שנים החל בשיתופי פעולה רבים שכללו את רמי פורטיס, ערן צור, אסף אמדורסקי, שלומי שבת ועוד. עם אסף אמדורסקי יצר את פסקול הסרט: "האסונות של נינה", בו גם ניכרת נגינתו המיוחדת בפסנתר לאורך הפסקול.

ב-2007 יצא אלבומו השני, "עיר", שנתיים אחר כך העלה את המופע המצליח "ספר השירים שלי", שמתוכו נולד האלבום "מגדל הפזמון" המורכב מגרסאות כיסוי לשירים מתורגמים ועבריים. כתב והלחין שירים למחזה "סוף טוב" מאת ענת גוב העולה בתיאטרון הקאמרי.

בשנה האחרונה התארח שבן בפסטיבל ה-75 לתזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוח אילן וולקוב וזכה לתשבחות רבות על שיתופי הפעולה המוצלח שהמשיך גם למופע מצליח בקיסריה ביוני האחרון. וירטואוזיות כבר אמרנו? להאזין ולראות את שלומי שבן מנגן בפסנתר, הרי שכבר לבך נמלא הערצה עזה אליו ממרוצת האצבעות הזריזות והצלילים המדויקים. אבל שלומי שבן לא מגיע מהמקום של להראות את גדולת נגינתו בהכרח אלא את טעמו המגוון ביצירותיו, טקסטים ביקורתיים, חילופי משקלים רבים וכן גם קצת מוזרות בסגנונו המופגן. שבן מתגורר בתל אביב,

אחת הזמרות הכי אהובות עליי בעולם, היא כ"כ מקסימה ומצליחה בעולם שאין שיתוף פעולה יותר קסום מזה, אסף אמדורסקי הכיר בינינו במלחמת לבנון השנייה, היא באה לארץ להופיע לפני החיילים ונסענו לנגן ביחד במרתף 10 בחיפה, שיתפנו פעולה גם עם אבישי כהן החצוצרן ומאז זה סיפור אהבה מוסיקלי בין כולנו כשהם מגיעים ארצה.

הם מאד מצליחים בחו"ל, ושלומי שבן לא פוזל לשם? לקריירה בינלאומית?

לא, אני אוהב לחיות בארץ, לא רוצה לנסוע לשום מקום אחר ליותר מחודש. חייתי מספיק בחו"ל במסגרת הלימודים וההופעות, הגעתי למסקנה שאני שר בעברית, זו התרבות שלי ואני שמח על כך.

איך היה לעבוד עם "יוסי בנאי", להלחין שיר שלו ולבצע?

האמת היא שכל מילה שנגיד על "יוסי בנאי" מיותרת, הסיפור הוא שיוסי התכוון להקליט אלבום שנקרא "תרנגול כפרות", ובו הוא אוסף לחנים של יוצרים צעירים למילותיו, כשהביא לי את הטקסט של: "בגלגול הבא" הלחנתי אותו בצורה די דרמטית ועצובה, יוסי לא אהב כ"כ את התוצאה הראשונה והלחנתי אותו שוב ממקום יותר מנחם ומקפץ, ואז הוא אהב את זה מאד. אח"כ שרנו שירים של "ברנסאנס" והעלנו רעיון להעלות מופע ביחד, וכל הזמן הזה לא ידעתי שהוא חולה וממש עוד רגע... האלבום יצא לבסוף עם שני שירים שיוסי שר וכל שאר האמנים שהלחינו את השירים שרו אותם בעצמם, הוא בנאדם יקר שזכיתי לעבוד איתו ולנגן לו בפסנתר כשהוא אצלי בסלון, אם כבר הזכרת לי את השיר אני חושב שאולי אשר אותו במופע בשובם, מה אתה אומר?

אני חושב שזה באמת אחד השירים היפים שהלחנת אך אני משוחד, לחן שלך למילים של בנאי, זה כבר אומר את הכול.

עד כמה משמעותי עבורך השיר שלך "עמוק"?

(צוחק) משמעותי במידה מסוימת, זה היה שיר שלם וארוך שקוצר לפזמון אחד קצר של כמה שניות, הבנתי מהאנשים שעבדו איתי שלפעמים לא חייבים להכביר במילים, אפשר לומר במשפט אחד למה התכוונת, וכך באמת המשפט בשיר: "הלואי והייתי עמוק כמו שאני יומרני" תמיד הולך איתי.

מה צפוי לנו במופע בשובם?

במופע אהיה עם הפסנתר בלבד, זה מסוג ההופעות החביבות עלי ביותר. אולי אשר גם דברים מהאלבום החדש שמתבשל בימים אלו ממש. וכמובן שירים מכל האלבומים.

פעם ראשונה בשובם?

כן, לגמרי, אני מאד סקרן ומאד מתרגש לקראת, אתה חושב שיאהבו אותי שם? אני חושב שכן, האנשים בשובם אוהבים גם הומור, משהו שלא חסר לך, אני מאמין שגם דעות פוליטיות לא חסרות לך, אני צודק? צודק בהחלט, אך דעותיי ידועות לי, לחבריי ולסובבים אותי, אני לא חושב שהדעות שלי יותר חשובות מדעות של מישהו אחר, אני לא מאמין בזה שאמנים צריכים להיות שגרירים לדעות הפוליטיות שלהם, אני לא מרגיש שיש לי איזושהי שליחות ציבורית להפיץ ברבים.

"דאווין של שירי מחאה" זה שיר שלך, אתה מאמין בשירי מחאה?

אני מאמין בשירים טובים, הרבה משירי המחאה שנכתבים הם סתמיים ולא מוקפדים מכל הכיוונים, ויש איזו הרגשה בקרב אמנים שאם כתבת שיר מחאה אז אפשר לסלוח על האיכות הפחות טובה שלו, ואני חושב ששיר קודם כל צריך להיות טוב ולא רק לבוא ולומר שהבעתי שאת דעותיי בשיר ופה זה נגמר, כי פה באמת זה נגמר.

האמת שהרבה אנשים כתבו שירי מחאה בזמן המחאה החברתית, ולא נתפס בתודעתנו אף לא אחד, כפי שהמחאה עצמה נעלמה לה, מסכים?

האמת שזה היה דבר מדהים להיות שותף לכל המחאה הזו, אני כן חושב שהמחאה גרמה לשינוי טוב בכמה רבדים, אך עם זאת באמת מצער איך שהיא התפוגגה בסוף.